

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ

FACTORS INFLUENCING THE QUANTITY OF CREDIT

เมธิตา โหสกุล

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการเงิน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

momayka55@hotmail.com

บทคัดย่อ

ปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจ คือ เงินทุน ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจจะต้องจัดหาเพื่อใช้เป็นทุนในการเริ่มต้นกิจการ และระหว่างดำเนินกิจการ เงินทุนทำให้กิจการมีประสิทธิภาพและสามารถขยายกิจการได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ธุรกิจจึงต้องหาแหล่งเงินทุนเพื่อนำมาใช้ในการประกอบกิจการ ซึ่งแหล่งเงินทุนที่ให้บริการด้านการให้สินเชื่อธุรกิจ มีทั้งสถาบันการเงินของรัฐบาลและเอกชน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ โดยใช้ข้อมูล ประเภทข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้ข้อมูลแบบรายเดือน ซึ่งตัวแปรอิสระได้แก่ ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI), ปริมาณเงินฝาก (DEP), อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (MLR), จำนวนธุรกิจนิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่ (NCOM) และเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน (PII) โดยมีระยะเวลาศึกษา เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ถึง เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 รวม 116 เดือน

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ คือ ปริมาณเงินฝาก (DEP) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 99 และเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน (PII) มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 95

การศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดทิศทางและแนวโน้มของสินเชื่อในอนาคต ทำให้บุคคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผน, การกำหนดกลยุทธ์การอนุมัติวงเงินสินเชื่อภาคธุรกิจปรับปรุงการให้บริการด้านสินเชื่อ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้ผลประโยชน์สูงสุด

คำสำคัญ: ปริมาณสินเชื่อธุรกิจ, การลงทุนในภาคเอกชน

ABSTRACT

The important factor in driving a business is the capital that the entrepreneur will need to fund as a start-up. And between operations Capital makes the business efficient and can expand rapidly, so businesses must find the source of capital to use in business. The source of funding for business lending services. There are both government and private financial institutions.

The objective of this paper was to investigate factors influencing the quantity of credit. To guide the credit services to customers efficiently and effectively, have to Maximize Profit for Organization, Wealthy for Shareholders,

Perfect return and happiness to employees. In carrying out this investigation, the researcher collected relevant quarterly time series secondary data from the period from the January 2007 to the August 2016 a total of 116 months.

Using the ordinary least squares (OLS) method in the form of multiple regression analysis. Finding showed that the factor directly affecting the quantity of total credit and which was in accordance with the set hypotheses posited for this inquiry was the quantity of total deposits (DEP) at the statistically significant reliability level of 99 percent and private investment index (PII) at the statistically significant reliability level of 95 percent.

This study makes note of the factors that affect the volume of business loans. This is used as a guide for future directions and trends. Employees involved can use the information to plan, formulate strategies, approve credit line, business sector, improve credit services. To get the most benefit.

Keywords: the quantity of credit, private investment index

1. บทนำ

ปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนธุรกิจ คือ เงินทุน ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจจะต้องจัดหาเพื่อใช้เป็นทุนในการเริ่มต้นกิจการ และระหว่างดำเนินกิจการ เงินทุนทำให้กิจการมีประสิทธิภาพและสามารถขยายกิจการได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ธุรกิจจึงต้องหาแหล่งเงินทุนเพื่อนำมาใช้ในการประกอบกิจการ ซึ่งแหล่งเงินทุนที่ให้บริการด้านการให้สินเชื่อธุรกิจ มีทั้งสถาบันการเงินของรัฐบาลและเอกชน โดยอัตราดอกเบี้ยและเงื่อนไขการให้สินเชื่อย่อมมีความแตกต่างกันตาม นโยบายของรัฐบาลและการแข่งขันทางการตลาดของธนาคารพาณิชย์

อย่างไรก็ตามปริมาณความต้องการสินเชื่อเพื่อประกอบธุรกิจอาจจะขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ เช่น คำนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI), ปริมาณเงินฝาก (DEP), อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (MLR), จำนวนธุรกิจนิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่ (NCOM) และเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน (PII) ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงส่งผลให้ปริมาณความต้องการสินเชื่อเพื่อประกอบธุรกิจเพิ่มสูงขึ้น

ดังนั้นการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ สามารถเป็นแนวทางในการประกอบการวิเคราะห์ของบุคคลากรที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ในการวางแผนและการกำหนดกลยุทธ์ในการปล่อยสินเชื่อภาคธุรกิจ

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสินเชื่อระบบเศรษฐกิจของโลกมนุษย์มีวิวัฒนาการการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจเพื่อสนองความต้องการของตนเองและชุมชน โดยเริ่มตั้งแต่การแลกเปลี่ยนสิ่งของกัน (Barter System) มาเป็นการใช้สื่อกลางการแลกเปลี่ยน จากแร่ธาตุที่ทรงทนมาเป็นเหรียญและธนบัตร จนในที่สุดถึงการนำสินเชื่อเข้ามาช่วยอำนวยความสะดวกซึ่งก่อให้เกิดการขยายตัวทางการค้าและเศรษฐกิจ ตลอดจนการพัฒนาธนาคารซึ่งเป็นสถาบันการเงินที่สำคัญทางเศรษฐกิจเพื่อให้เป็นแหล่งกลางระหว่างผู้ออมและผู้ลงทุนด้วย สินเชื่อเริ่มมีบทบาทมากขึ้นตั้งแต่ ค.ศ.1300 เป็นต้นมาเพราะมนุษย์เริ่มมีการคิด ค่าตอบแทน เป็นดอกเบี้ยในระหว่างการติดต่อซื้อขายสินค้าหรือกู้ยืมเงินระหว่างกัน (คาร์นิ พุทธวินุสย์, 2558:1)

ทฤษฎีผลกระทบแบบฟิชเชอร์ (The Fisher Effect) ได้รับการตั้งชื่อตามนักเศรษฐศาสตร์ Irving Fisher ได้อธิบายว่า อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงิน (Nominal Interest Rate) ในตลาดเงินแต่ละประเทศ จะเท่ากับผลรวมของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (Real Interest Rate) บวกอัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะเกิดขึ้น สามารถกล่าวได้ว่า ถ้าอัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงินจะแปรผันตามอัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ในแต่ละประเทศ หากประเทศใดประเทศหนึ่งมีอัตราเงินเฟ้อสูง

กว่าโดยเปรียบเทียบกับประเทศ ประเทศนั้นจึงควรมีอัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงิน (Nominal Interest Rate) สูงกว่าประเทศที่มีอัตราเงินเฟ้อที่ต่ำกว่า (วรรณรพี บานชื่นวิจิตร, 2558: 47)

ทฤษฎีอัตราดอกเบี้ยของสำนักคลาสสิก/ทฤษฎีการออมการลงทุน (The Saving Investment theory) ซึ่งกล่าวว่า อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพถูกกำหนดโดยอุปทานของเงินทุน ได้แก่อุปทานของเงินออมในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ยโดยตรง เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น อุปทานของเงินออมจะมากขึ้น และถ้าอัตราดอกเบี้ยลดลง อุปทานของเงินทุนก็จะลดลง ดังนั้น เส้นอุปทานของเงินทุนจะทอดขึ้นจากซ้ายไปขวา เช่นเดียวกับอุปทานของสินค้าและบริการอื่นๆ และอุปสงค์ของเงินทุน ซึ่งเป็นความต้องการลงทุนของภาคธุรกิจ อุปสงค์ของเงินลงทุนมีความสัมพันธ์อย่างผกผันกับอัตราดอกเบี้ย ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ปริมาณความต้องการลงทุนจะลดลง และเมื่ออัตราดอกเบี้ยลดลง ปริมาณความต้องการลงทุนจะเพิ่มขึ้น โดยมีข้อสมมุติฐานที่ว่าไม่มีส่วนรั่วไหลของเงินออม (Hoarding) และในขณะเดียวกัน ไม่มีแหล่งเงินแหล่งอื่นนอกเหนือจากเงินออมของผู้ออม และไม่มีการสร้างเงินใหม่ของธนาคาร (วเรศ อุปปาติก, 2544 : 96)

ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ มีการพัฒนาแนวคิดมาจากทฤษฎีของสำนักคลาสสิก โดยแนวคิดนี้เริ่มคิดค้นโดย Knut Wicksell เมื่อปี ค.ศ.1936 โดยใช้ตัวแปรทางเศรษฐกิจมาวิเคราะห์ และได้มีความเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยโดยแท้จริงแล้วไม่ได้จ่ายเพื่อการออม แต่เป็นการจ่ายสำหรับให้กู้ ดังนั้น อัตราดอกเบี้ยจึงถูกกำหนดโดยอุปสงค์ต่อเงินกู้ (demand for loanable funds) และอุปทานของเงินให้กู้ (supply of loanable funds) (เอกวิทย์ เจริญทรัพย์, 2550)

ทฤษฎีการออม อธิบายเรื่องราว เมื่อครัวเรือนได้รับรายได้ที่ เกิดจากการให้บริการของปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าและบริการของระบบ เศรษฐกิจจะมีการจัดสรรรายได้ของตนไปใช้จ่ายเพื่อการบริโภคเป็นจำนวนหนึ่ง และส่วนที่เหลือก็จะมีการเก็บออมไว้ ในการศึกษาที่นี้การออม หมายถึง รายได้ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายเพื่อการบริโภค ซึ่ง ถือว่าเป็นการออมของครัวเรือนทั้งหมด หรือการออมของระบบเศรษฐกิจ และจะเห็นได้ว่าการออมมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากการออมเป็นรายได้ส่วนหนึ่งและเป็นแหล่งเงินทุนที่สำคัญเพื่อนำไปใช้ในการลงทุน (อนุสรณ์ สรพรหม 2538 : 83)

วิมล จินดาเงิน (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) โดยใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary data) รายไตรมาส ตั้งแต่ เดือนมกราคม พ.ศ.2544 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 โดยการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) และใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares - OLS) จากการศึกษาจะพบว่าปริมาณเงินฝากของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

อัศวิน สิงห์หลง (2550) ศึกษาปัจจัยที่กำหนดการให้สินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยระหว่างปี 2546 – 2549 โดยใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary data) รายเดือนในช่วง ปี พ.ศ. 2546 – 2549 โดยการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) และใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares - OLS) จากการศึกษาจะพบว่าปริมาณเงินฝากรวมทั้งหมดของธนาคารพาณิชย์ และสินทรัพย์สภาพคล่องที่ต้องดำรง มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

กิตติพงศ์ เกรียงพันธุ์ (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทย และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ในแต่ละขนาด ในช่วง ปี 2546 – 2550 โดยใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary data) รายเดือน ในช่วง ปี พ.ศ. 2546 – 2550 โดยการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) และใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares - OLS) จากการศึกษาจะพบว่าปัจจัยปริมาณเงินฝาก ปริมาณสินทรัพย์ สภาพคล่อง และปริมาณเงินกู้ยืม มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินให้สินเชื่อของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทย

อากาศพร ม่วงมณี (2552) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย ในช่วง ปี 2542 – 2552 โดยใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary data) รายไตรมาสในช่วง ปี พ.ศ. 2542 - 2552 โดยการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) และใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares - OLS) จากการศึกษาจะพบว่าปัจจัยปริมาณเงินฝาก มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย ในช่วง ปี 2542 – 2552

กิตติชัย กาทองทุ่ง (2555) การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) โดยใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary data) รายไตรมาสในช่วง ปี พ.ศ. 2548 – 2555 รวมทั้งสิ้น 31 ไตรมาส โดยการสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) และใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares - OLS) จากการศึกษาจะพบว่าปัจจัยปริมาณเงินฝาก มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) และมูลค่าสินเชื่อด้อยคุณภาพของธนาคารกสิกรไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)

อนุสรณ์ สมทา (2553) การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary data) รายไตรมาสจากรายงานประจำปีของธนาคารแห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551 รูปแบบสมการ การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Linear Regression) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางด้านสังคมศาสตร์ จากการศึกษาจะพบว่าปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศ และปริมาณตราสารอนุพันธ์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย

วาทีต สุวรรณรัมย์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ จำนวน 24 ไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2547 ถึงไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2552 โดยพบว่า ปริมาณสินเชื่อรวม ปริมาณเงินฝากรวมไตรมาสก่อน และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารฯ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามคือปริมาณสินเชื่อส่วนบุคคลได้ถึงร้อยละ 99.75 โดยตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์กับสินเชื่อส่วนบุคคลในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนปริมาณเงินทุนมีความสัมพันธ์กับสินเชื่อส่วนบุคคลในทิศทางตรงข้ามเนื่องจากปริมาณเงินทุนเปลี่ยนแปลงน้อย และการที่ธนาคารฯ ปล่อยกู้ไม่หมด เพราะภาวะเศรษฐกิจที่ยังไม่ดีขึ้น รวมถึงต้องตั้งเงินสำรองเพื่อหนี้สูญที่สูงขึ้นและยังขึ้นอยู่กับนโยบายการดำเนินงานของธนาคารฯ เป็นหลักด้วย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ

3. การดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ โดยใช้ข้อมูล ประเภทข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้ข้อมูลแบบรายเดือน ซึ่งตัวแปรอิสระได้แก่ ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI), ปริมาณเงินฝาก (DEP), อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (MLR), จำนวนธุรกิจนิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่ (NCOM) และเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน (PII) โดยมีระยะเวลาศึกษา เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ถึง เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 รวม 116 เดือน

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ จะทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสถิติเชิงพรรณนาเบื้องต้น ซึ่งจะเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่เลือกเข้ามาได้แบบจำลอง เพื่อวิเคราะห์สมการเส้นตรงเชิงถดถอยเชิงเดียวที่ละตัวแปรในการวิเคราะห์เพื่อหาค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และค่าเฉลี่ย (Mean) ของตัวแปรตาม

2. ประมวลค่าสัมประสิทธิ์ในแบบจำลอง โดยอาศัยโปรแกรมสำเร็จรูปทางเศรษฐมิติ เพื่อทำการประเมินค่าพารามิเตอร์ของสมการถดถอยพหุเชิงซ้อน มาวิเคราะห์และประมวลค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม เพื่อคำนวณค่าทางสถิติและความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นขั้นตอนของแต่ละสมการได้ ดังนี้

2.1 ตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรด้วย Simple Correlation Coefficients

2.2 ค่าความแปรปรวนของตัวคลาดเคลื่อน

2.3 ค่าเฉลี่ยของค่าคลาดเคลื่อน

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ และสร้างแบบจำลองการพยากรณ์โดยใช้สมการที่ได้จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นพหุ เพื่อประมวลค่าสัมประสิทธิ์ในแบบจำลองด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square : OLS) เพื่อหาขนาดและทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ ซึ่งหากเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระเป็นบวกแสดงว่าตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน แต่ถ้าเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์หน้าตัวแปรอิสระเป็นลบแสดงว่าตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และแปลความหมายสัมประสิทธิ์ค่า R-squared โดยในการวิจัยครั้งนี้จะวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังกล่าวจนครบที่ศึกษา

4. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ที่จะนำเสนอ โดยการหาสมการที่เหมาะสมที่สุดจากทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ โดยการทดสอบปัญหา Multicollinearity ด้วยการทำ Correlation Matrix หลังจากนั้นจึงทำการประมวลค่าสมการถดถอย ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด Ordinary Least Squares (OLS) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ และความน่าเชื่อถือทางสถิติของสมการถดถอย เชิงซ้อน โดยการพิจารณาหาค่าต่างๆ เช่น ค่า R Square (R²), Adjusted Coefficient of Determination (Adj.R²) และค่า Significance (Sig) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการทดสอบปัญหา Heteroskedasticity ตัวคลาดเคลื่อนด้วยวิธี White's Heteroskedasticity test และทดสอบปัญหา Autocorrelation ด้วยวิธี Breusch-Godfrey Serial Correlation LM Test และตรวจสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

สมการแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปร โดยการนำตัวแปร 5 ตัวแปร ที่ผ่านการทดสอบปัญหา Multicollinearity มาสร้างเป็นสมการได้ ดังนี้

$$l_{nLOAN} = \alpha + \beta_1 l_{nBSI} + \beta_2 l_{nDEP} + \beta_3 l_{nMLR} + \beta_4 l_{nNCOM} + \beta_5 l_{nPII}$$

สมการถดถอยเชิงซ้อนของแบบจำลอง หลังจากการแก้ไขปัญหาด้วยวิธี Newey-West correction standard error แสดงดังสมการ

$$l_{nLOAN} = -1.319170 + 0.221359 l_{nBSI} + 0.987239^{***} l_{nDEP} - 0.267479 l_{nMLR} + 0.062144 l_{nNCOM} + 0.101687^{**} l_{nPII}$$

(-1.654616) (1.506612) (18.37042) (-1.014949) (1.501106) (2.528862)

โดยมีค่า R-Squared= 0.9181 Adjust R-Squared = 0.9144

หมายเหตุค่าในวงเล็บ หมายถึง ค่า T-statistic ** หมายถึงระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

*** หมายถึงระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) กับปริมาณสินเชื่อธุรกิจ พบว่าค่าความน่าจะเป็น (Probability) เท่ากับ 0.1348 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์หน้าดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ เท่ากับ 0 ซึ่งจะอธิบายได้ว่าดัชนีความเชื่อมั่นทางกับปริมาณสินเชื่อธุรกิจ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินฝาก (DEP) กับปริมาณสินเชื่อธุรกิจ พบว่าค่าความน่าจะเป็น (Probability) เท่ากับ 0.0000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์หน้าปริมาณเงินฝาก ไม่เท่ากับ 0 ซึ่งจะอธิบายได้ว่าเมื่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินฝากเปลี่ยนไป 1 เปอร์เซ็นต์จะทำให้ปริมาณสินเชื่อธุรกิจ เปลี่ยนไป 0.9872 เปอร์เซ็นต์ ในทิศทางเดียวกับปริมาณสินเชื่อธุรกิจ เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นคงที่ ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (MLR) กับปริมาณสินเชื่อธุรกิจ พบว่าค่าความน่าจะเป็น (Probability) เท่ากับ 0.3124 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์หน้าการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ เท่ากับ 0 ซึ่งจะอธิบายได้ว่าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ กับปริมาณสินเชื่อธุรกิจ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนธุรกิจนิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่ (NCOM) กับ ปริมาณสินเชื่อธุรกิจ พบว่าค่าความน่าจะเป็น (Probability) เท่ากับ 0.1362 ซึ่งมากกว่า 0.05 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์หน้าจำนวนธุรกิจนิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่ เท่ากับ 0 ซึ่งจะอธิบายได้ว่าจำนวนธุรกิจนิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่ กับปริมาณสินเชื่อธุรกิจ มีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน (PII) กับ ปริมาณสินเชื่อธุรกิจ พบว่าค่าความน่าจะเป็น (Probability) เท่ากับ 0.0129 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์หน้าเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน (PII) ไม่เท่ากับ 0 ซึ่งจะอธิบายได้ว่าเมื่อเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน เปลี่ยนไป 1 เปอร์เซ็นต์จะทำให้ปริมาณสินเชื่อธุรกิจ เปลี่ยนไป 0.1017 เปอร์เซ็นต์ ในทิศทางเดียวกับปริมาณสินเชื่อธุรกิจ เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นคงที่ ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 1 ค่า Modified Model

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		t	Sig.	Collinearity Statistics	
	B	Std. Error			Tolerance	VIF
ค่าคงที่	-21526.513	8408.577	-2.560	0.022		
ER	176.385	33.708	5.233	0.000	0.884	1.131
IR	196.129	84.547	2.320	0.035	0.968	1.033
Inter Price	13.859	2.089	6.633	0.000	0.862	1.161
R = 0.901 R ² = 0.811 SEE = 878.32643 F = 21.467 Sig = 0.000						

5. การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจและมีทิศทางความสัมพันธ์เป็นไปตามที่สมมติฐานที่ตั้งไว้
ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI) จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับปริมาณสินเชื่อธุรกิจ เมื่อดัชนีความ
เชื่อมั่นทางธุรกิจเพิ่มขึ้น ปริมาณสินเชื่อธุรกิจก็จะเพิ่มตามไปด้วย ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า ดัชนีความเชื่อมั่นทาง
ธุรกิจ ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ และไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรใดที่
ทำการศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้

ปริมาณเงินฝาก (DEP) จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับปริมาณสินเชื่อธุรกิจ เมื่อปริมาณเงินฝากเพิ่มขึ้น
ปริมาณสินเชื่อธุรกิจก็จะเพิ่มตามไปด้วย ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า ปริมาณเงินฝาก มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อ
ธุรกิจ และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 99 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษางานวิจัย
ครั้งนี้

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (MLR) จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินเชื่อธุรกิจ เมื่ออัตรา
ดอกเบี้ยเงินกู้เพิ่มขึ้น ปริมาณสินเชื่อธุรกิจก็จะลดลง ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ไม่มีผลกระทบต่อ
ปริมาณสินเชื่อธุรกิจ และไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรใดที่ทำการศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้
ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิมล จินดาเงิน (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของ
ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) โดยใช้
ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary data) รายไตรมาส ตั้งแต่ เดือนมกราคม พ.ศ.2544 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 โดย
การสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) และใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary
Least Squares - OLS) จากการศึกษาจะพบว่าอัตราดอกเบี้ย ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อ และ
มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย
จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

จำนวนธุรกิจนิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่ (NCOM) จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับปริมาณสินเชื่อ
ธุรกิจ เมื่อจำนวนธุรกิจนิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่เพิ่มขึ้น ปริมาณสินเชื่อธุรกิจก็จะเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งใน
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า จำนวนธุรกิจนิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่ ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ และไม่มี
ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรใดที่ทำการศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้

เครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน (PII) จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับปริมาณสินเชื่อธุรกิจ เมื่อเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ปริมาณสินเชื่อธุรกิจก็จะเพิ่มตามไปด้วย ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า เครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 95

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

ตารางที่ 2 สรุปค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ

ปัจจัย	ค่าสัมประสิทธิ์	ทิศทางความสัมพันธ์	ผลการศึกษา	สรุปผล
BSI	0.2214	Positive	Positive	X
DEP	0.9872***	Positive	Positive	✓
MLR	0.2675	Negative	Negative	X
NCOM	0.0621	Positive	Positive	X
PII	0.1017**	Positive	Positive	✓

โดยมีค่า R-Squared = 0.9181

Adjust R-Squared = 0.9144

หมายเหตุ ** หมายถึง ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

*** หมายถึง ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

✓ หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติ

X หมายถึง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากตารางที่ 12 สรุปผลการศึกษาโดยแบ่งเป็น รายละเอียดดังนี้

1. ตัวแปรอิสระที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 99 คือ ปริมาณเงินฝาก (DEP)

2. ตัวแปรอิสระที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจและมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ระดับนัยสำคัญร้อยละ 95 คือ เครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน (PII)

3. ตัวแปรอิสระที่ไม่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ ได้แก่ ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI), อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (MLR) และจำนวนธุรกิจนิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่ (NCOM)

ประโยชน์ของการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดทิศทางและแนวโน้มของสินเชื่อในอนาคต ทำให้บุคคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผน, การกำหนดกลยุทธ์การอนุมัติวงเงินสินเชื่อภาคธุรกิจปรับปรุงการให้บริการด้านสินเชื่อ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้ององได้ผลประโยชน์สูงสุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งนี้

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจ” มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดทิศทางและแนวโน้มของสินเชื่อในอนาคต ทำให้บุคคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผน, การกำหนดกลยุทธ์การอนุมัติวงเงินสินเชื่อภาคธุรกิจปรับปรุงการให้บริการด้านสินเชื่อ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้ององได้ผลประโยชน์สูงสุด เพราะหากทราบว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อการเพิ่มปริมาณสินเชื่อแล้ว ขอมทำให้นโยบายการมีผลกำไรมากขึ้นด้วย

ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อธุรกิจทั้งหมด 2 ตัว คือ ปัจจัยด้านปริมาณเงินฝาก (DEP) มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับ ความเชื่อมั่น ร้อยละ 99 และเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน (PII) มีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางเดียวกัน ณ ระดับ ความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สำหรับตัวแปรอิสระอื่นๆ ซึ่งได้แก่ ดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจ (BSI), อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (MLR) และจำนวนธุรกิจนิติบุคคลจดทะเบียนตั้งใหม่ (NCOM) เป็นตัวแปรที่ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมในครั้งนี้ ระหว่างปี 2550 - 2559 จะเห็นได้ว่า มีสถานการณ์ที่สำคัญ เช่น การเมือง และ ปี 2554 ที่เกิดวิกฤตอุทกภัย ซึ่งทั้ง 2 เหตุการณ์ส่งผลโดยตรงกับปริมาณสินเชื่อ เนื่องจากผู้ประกอบการไม่กล้าที่จะลงทุน หรือขยายกิจการ ในช่วงเวลานั้น จากงานวิจัยนี้ทำให้ทราบว่าธนาคารควรคำนึงถึงปัจจัยด้านปริมาณเงินฝากและเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน โดยพิจารณาจากแนวโน้มเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน ถ้ามีแนวโน้มการลงทุนที่เพิ่มขึ้น ธนาคารควรระดมเงินฝาก เพื่อเพียงพอสำหรับปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการในการลงทุนหรือขยายธุรกิจเพิ่ม

สำหรับผู้เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการกำหนดกลยุทธ์และแนวทางการให้สินเชื่อ โดยเฉพาะความสัมพันธ์ของปริมาณเงินฝาก และเครื่องชี้การลงทุนภาคเอกชน ซึ่งจากงานวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และ 95 ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามในการพิจารณาว่าตัวแปรใดบ้างที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวแปรใดตัวแปรเดียวจะต้องต้องพิจารณาหลายๆ ด้านประกอบกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารุ่นต่อไป

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้นำเฉพาะปัจจัยทางเศรษฐกิจและการเงินมาทำการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อเท่านั้น ซึ่งในสภาพของความเป็นจริงยังมีปัจจัยอื่นๆ เช่น ปัจจัยเศรษฐกิจเชิงมหภาค ปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยจากต่างประเทศ เป็นต้น ที่อาจส่งผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อ ดังนั้น ในการศึกษารุ่นต่อไปควรนำปัจจัยอื่น เช่น ข้อกำหนดและนโยบายของรัฐบาล นโยบายของธนาคารแห่งประเทศไทย และอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อ มาร่วมพิจารณาเพิ่มเติมด้วย เพื่อให้ครอบคลุมและลดความคลาดเคลื่อนให้น้อยลง

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าปัจจัยทางเศรษฐกิจเช่นอัตราดอกเบี้ย ไม่ส่งผลมากนักกับปริมาณสินเชื่อ ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่าผู้เกี่ยวข้องควรเน้นที่ปริมาณเงินฝาก เพื่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินฝาก และปัจจัยอีกส่วนหนึ่งคือข้อจำกัดในการศึกษาค้นคว้ามีระยะเวลาศึกษาตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2550 ถึง เดือนสิงหาคม พ.ศ.2559 เป็นระยะเวลา 116 เดือน ซึ่งข้อมูลอาจจะไม่เพียงพอ ในการศึกษา ครั้งต่อไปจึงควรศึกษาเพิ่มข้อมูลในการศึกษา ซึ่งอาจจะแสดงความสัมพันธ์ที่น่าสนใจมากกว่างานศึกษาชิ้นนี้ได้

กิตติกรรมประกาศ

สำหรับการศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญเลิศ จิตรมณีโรจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้ความกรุณาชี้แนะแนวทางในการศึกษา ตรวจสอบ ให้ข้อคิดเห็น และแก้ไข ตลอดจนติดตามความคืบหน้าของการศึกษาค้นคว้าด้วยดีเสมอมา ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ภูษิต วงศ์หล่อสายชล ประธานกรรมการการศึกษาค้นคว้าอิสระ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณรพี บานชื่นวิจิตร กรรมการการสอบ

การศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้ข้อคิดเห็นและแนวทางที่เป็นประโยชน์ ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความเรียบร้อยสมบูรณ์มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กิตติชัย กาทองทุ่ง. 2555. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)” การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง วารสารรามคำแหง ปี ที่ 30 ฉบับพิเศษ วิทยานิพนธ์ ฉบับที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- กิตติพงษ์ เกรียงพันธุ์. 2551. “ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทย และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ในแต่ละขนาด ในช่วงปี 2546 – 2550” การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- วาที สุวรรณรังษี. 2553. “ปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)” การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วิมล จินดาเงิน. 2551. “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)” การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- อัครวัฒน์ สิงห์หลง. 2550. “ปัจจัยที่กำหนดการให้สินเชื่อของระบบธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ระหว่างปี 2546 – 2549” ภาคนิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิตสาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- อนุสรณ์ สมทา. 2553. “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย” การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์การจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- อาภาพร ม่วงมณี. 2552. “ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย ในช่วงปี 2542 – 2552” การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย